

Bűbájos hercegnők

ROSIE BANKS

Pophercegnő

manó könyvek

Kívánságcsillag
Palota

A Bűbajos hercegnők esküje

Mindig bátor és kedves leszek,
a mágiámmal csak jót teszek,
a vágyakat mind teljesítem,
és mindenki kedvét felderítem.

ELSŐ FEJEZET

Az új kaland

Barátokkal nem ismered a magányt,

Ha barátod van, otthonra találsz...

Mia hangosan énekelte a rádióban szóló számot, miközben flittereket ragasztgatott egy kartonpapírból készült képkeretre. A szám Alex De Silver legújabb albumáról szólt. Alex Mia és a legjobb barátnője, Lotti bébiszittere volt, amikor kicsik

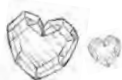
voltak, de most már híres popsztár lett, akinek világszerte játszották a dalait.

Elli, Mia négyéves húga szökdécselt be a konyhába. A farmernadrágja fölött egy rózsaszín balett-tütüt viselt, a kezében varázspálcát tartott, a hátán szárnyak lengedeztek.

– Tündér balerina vagyok! – kiáltotta és körbefordult. – Nézd csak, Mia!

Mia abbahagyta az éneklést.

– Nagyon szép vagy – mondta a kislánynak mosolyogva.

– Ne hagyj abba! – kiáltott fel Elli. – Szerettem, amikor énekelsz. Olyan szép a hangod, hogy indulnod kellene *A jövő csillaga* tehetségkutatón!

A jövő csillaga volt Mia kedvenc tévéműsora. Azóta nézte, amióta két évvel ezelőtt Alexa szerepelt a műsorban, amit meg is nyert!

– Énekelj! – szólt rá Elli, és varázspálcájával finoman megütögette Miát. – Ezüstszárny Hercegnő azt akarja, hogy énekelj!

– Nem, Elli. – felelte Mia zavartan. Nagyon szeretett énekelni, de csak egyedül, esetleg Lotival. Ahhoz túl félénk volt, hogy mások előtt is dalra fakadjon, még ha csak Elliről volt is szó.

– Nem szeretnél inkább táncolni?

Ellinek nem kellett kétszer mondani. A feje fölé emelt karral végigpörgött a szobán. Varázspálcáját a zene ütemére lengette, aztán a szám végén megállt és pukedlizett. Mia mosolyogva megtapsolta.

– Egyre jobban táncolsz, Elli.

– Egy nap én is olyan ügyes leszek, mint Lotti – felelte Elli. Odaült Mia mellé a konyhapulthoz, és nagyot sóhajtott.

– Hiányzik Lotti. Ő mindig tanított nekem új tánclépéseket. Bárcsak ne költözött volna el Amerikába!

– Egy nap majd visszajön látogatóba – vigasztalta Mia.

– De én most szeretnék találkozni vele! – vágta rá duzzogva Elli.

Mia gyorsan gondolkodni kezdett, hogy vidíthatná fel Ellit.

– Figyelj csak, támadt egy ötletem! Mi lenne, ha gyorsan belebújnál egy másik ruhába, és táncolnál nekem egy másik Alexa-számra?

Elli arca felderült.

– Rendben!

Kirohant a konyhából, és szaladt átöltözni.

Mia a fényképre nézett, amit a képkeretbe szánt. Lottiról és róla készült, amikor egyszer együtt sütöttek. Mindkettejük orra lisztes volt rajta, szélesen mosolyogtak, és egy tál szivárványszínű cukorral megszórt süteményt tartottak a magasba.

– „Annyira szerencsés vagyok” – gondolta Mia. Ellivel ellentétben neki nem volt oka szomorkod-

ni azon, hogy Lotti elköltözött, mert ő így is tudott vele találkozni! Lottival ugyanis volt egy csodálatos titkuk: mindketten Búbájos hercegnőnek tanultak. Alexától kaptak egy-egy varázsnyakláncot, mielőtt Lotti elköltözött volna Amerikába.

Eddig három alkalommal repültek el a nyakláncuk segítségével a Kívánságcsillag Palotába, ahol találkozhattak a Búbájos hercegnőkkel, akik arra használták a varázserejüket, hogy teljesítsék mások kívánságát.

Mia megérintette a nyakán lévő láncot, és kihúzta pólója alól a rajta lógó medált. Fél szívet formázott, rajta három gyémánttal. Lottival mindhárom kalandjuk után kaptak egy-egy gyémántot, amiért sikerült valóra váltaniuk egy kívánságot. Már csak egy gyémántot kellett kiér-

demelniük, hogy teljesítsék a Búbajos hercegnő-képzés első szakaszát, és akkor kapnak majd egy gyönyörűséges, ékköves fejdísz is!

„Nagyon remélem, hogy hamarosan újra elmehetek a Kívánságcsillag Palotába” – gondolta Mia izgatottan.

A medál szikrázni kezdett. Mia szíve nagyot dobbant. Újra megtörténik a varázslat! Gyorsan körülnézett, hogy egyedül van-e. Elli még mindig öltözködött. Miát átjárta az izgalom.

– Bárcsak találkozhatnék Lottival! – suttogta sietve.

A medál fényesen ragogni kezdett, fénybe borítva az otthonos konyhát. Mia boldogan felsikkantott, mikor megérezte, hogy a fény magába szippantja, és pörögve magával sodorja. Újabb varázslatos kaland előtt áll!

Mia érezte, hogy a lába talajt ért, és kinyitotta a szemét. A varázslat segítségével a Kívánságcsillag Palota kertjébe jutott, ami magasan fent, a felhők

között helyezkedett el. A virágágyások tele voltak élénk színű virágokkal, a fák ágairól vattacukor és nyalóka lógott. Mia végignézett magán, és látta, hogy a farmere és a pólója helyett gyönyörű, aranyszínű hercegnői ruhát viselt. A földig érő szoknyarészt finoman hímzett minta díszítette, derekán a balerinacipőjéhez illő óriási masnival. A fejéhez kapott, és érezte, hogy a sima, arany fejdíszé varázslatos módon ott termett a hajában.

– Mia!

Mia körülnézett.

– Itt vagyok fent!

Lotti a közelben álló fa ágai között ült a magasan. Széles mosollyal integetett a barátnőjének.

– Megláttam, hogy ezen a fán karamellbe forgatott almák teremnek!

Lotti lemászott a fáról,
kezében két karamellás
almával.

– Tessék! – nyújtotta
az egyiket Mia felé.

– Nagyon finomnak
látszanak.

– Tényleg – ölelte meg barátnőjét Mia. – Jaj, de örülök, hogy látlak!

– Én is! – kiáltott fel Lotti. – Vajon most kinek a kívánságát kell majd teljesítenünk? – merengett, és beleharapott a kezében tartott karamellás almába, amitől az orra hegyére kis karamellpöttyök ragadtak. – És hová kell majd mennünk?

– Nagyon élveztem, mikor legutóbb a Napfény táborba kellett repülnünk, hogy segítsünk Laurának – mondta Mia, felidézve a legutóbbi kalandjukat. – Emlékszel még, milyen nagy volt a honvágya, és mennyire magányosnak érezte magát, mikor megérkeztünk?

– De mi segítettünk neki, és rengeteg barátja lett – felelte Lotti büszkén. – Bár Méreg herceg-

nő mindent elkövetett, hogy megállítson minket. De nyertünk!

Mia megborzongott.

– Remélem, többé nem találkozunk Méreg hercegnővel.

Méreg hercegnő valaha szintén Búbájos hercegnő volt, de rossz útra tért. Most pedig el akarta foglalni a Kívánságcsillag Palotát. Nagyon gonosz volt, és rettenetesen élvezte, ha arra használhatta a varázserejét, hogy boldogtalanná tehesen másokat. Minden alkalommal, mikor sikerrel járt, csak még erősebb lett, a Kívánságcsillag Palota pedig még romosabbá vált.

Mikor a lányok először jártak a kastélyban, az bizony eléggé omladozott. De most – hála a sok kívánságnak, amit Mia és Lotti valóra váltot-

tak – már három tornyát sikerült helyrehozniuk. Arany cserepeik csak úgy ragyogtak a napfényben, és a szív alakú ablakok üvegei már nem repedeztek tovább.

Már csak egy tornyot kellett megjavítani.

– De még ha találkozzunk is vele, miniket az sem állíthat meg! – jelentette ki határozottan Lotti. – Teljesíteni fogjuk a kívánságot, helyrehozzuk a kastélyt, és megszerzzük a negyedik gyémántunkat is – belekarolt

Miába. – Gyere! Menjünk be, és keressük meg a többi Bűbajos hercegnőt!

Lotti és Mia sietve elindultak a palota felé, útközben beszélgettek, és a karamellás almát rágszálták. Ahogy közelebb értek, megütötte a fülüket a bentől jövő nevetés és éneklés hangja.

– Úgy tűnik, nagyon jól érzik magukat – mondta Lotti, és megfogta Mia kezét.

Odaszaladtak a kastély ajtajához, és már épp kinyitották volna, mikor bentől hatalmas robajt hallottak. BUMM!

– Jaj, ne! – kiáltott fel Mia. – Valami baj van!

